

Выходитъ во Львовѣ по Середе и Суботы (крѣмъ русскаго свѣта) о 4-ой годнѣ пополуни. Литерат. додатокъ „Библиотекѣ найзнам. повѣстѣй“ выходитъ по 2 почат. артуку каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.

Редакція, администрація и экспедиція польз. Ч. 8 ул. Академичка.

Всѣ ясны, посылки и рекламации нѣложитъ поросылать въ адресъ: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 8 ул. Академичка.

Рукописи не звертаются только на попередино застерожена.

Полноное чило стоить 12 кр. а в. Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а в. бѣтъ одной строчкѣ початкомъ.

Рекламация неопечатаный вѣдѣль бѣтъ порта.

Предплату нѣложитъ поросылать франко (наилучше посылать переводомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“ ул. Академичка Ч. 8.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій:		Для Россіи	
на пѣльнй рокъ . . . 8 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 8 рубл.	на пѣльнй рокъ . . . 4 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 4 рубл.
на пѣльнй рокъ . . . 4 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 4 рубл.	на пѣльнй рокъ . . . 2 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 2 рубл.
на пѣльнй рокъ . . . 2 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 2 рубл.	на пѣльнй рокъ . . . 12 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 12 рубл.
на пѣльнй рокъ . . . 12 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 12 рубл.	на пѣльнй рокъ . . . 6 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 6 рубл.
на пѣльнй рокъ . . . 6 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 6 рубл.	на пѣльнй рокъ . . . 3 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 3 рубл.
на пѣльнй рокъ . . . 3 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 3 рубл.	на пѣльнй рокъ . . . 5 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 5 рубл.
на пѣльнй рокъ . . . 5 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 5 рубл.	на пѣльнй рокъ . . . 2 50	на пѣльнй рокъ . . . 2 р. 50к.
на пѣльнй рокъ . . . 2 50	на пѣльнй рокъ . . . 2 р. 50к.	на пѣльнй рокъ . . . 1 25	на пѣльнй рокъ . . . 1 р. 25к.
на пѣльнй рокъ . . . 1 25	на пѣльнй рокъ . . . 1 р. 25к.	Для Заграниць, окрѣмъ Россіи:	
на пѣльнй рокъ . . . 10 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 10 рубл.	на пѣльнй рокъ . . . 5 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 5 рубл.
на пѣльнй рокъ . . . 5 вр.	на пѣльнй рокъ . . . 5 рубл.	на пѣльнй рокъ . . . 2 50	на пѣльнй рокъ . . . 2 р. 50к.
на пѣльнй рокъ . . . 2 50	на пѣльнй рокъ . . . 2 р. 50к.	на пѣльнй рокъ . . . 1 25	на пѣльнй рокъ . . . 1 р. 25к.
на пѣльнй рокъ . . . 1 25	на пѣльнй рокъ . . . 1 р. 25к.	на пѣльнй рокъ . . . 14 вр.	

ВН. Читателѣвъ въ Россіи просимо ма-ти на увазѣ, що въ вымовѣ $\text{—}j\text{—}$, $\text{—}i\text{—}$, $\text{—}u\text{—}$, и (въ середнѣй и на концѣ слѣвъ) $\text{—}y\text{—}$, и (на початку слѣвъ) $\text{—}i\text{—}$, $\text{—}u\text{—}$ (на початку слѣвъ) $\text{—}vi\text{—}$.

Съ днѣмъ 1 (13) лица розпочались третій чвертьрокъ сегорѣчного издавничка „Дѣла“. **ВН. Предплатникѣвъ нашихъ**, котрымъ предплатѣ кончить, просимо, чтобы завчасу поспѣшили съ присылкою дальшю предплатѣ.

Ново приступаютъ предплатники на „Библ. изданьямъ. повѣстѣй“ доставити початкомъ повѣсти „Праця та грошъ“ безплатно.

Процессъ Ольги Грабаръ и товарищѣвъ.

(Дальше.)

Двадцать пятый день розправы — дня 14 липця.

(Конечъ.)

Прокураторъ звертаея съ пытаніями до П. Площаньского: Вчера выказали вы, що сдержали бѣтъ Леонтьевы Левинкой значительшу клятву на всякій добротный цѣль; чи вы тую клятву сдержали просто бѣтъ Левацкой? Обж. Нѣ, сдержала ея о. Цыбыкъ; бѣтъ писавъ менѣ при томъ въ яствѣ, що се Галичане зложили у него ту клятву, а бѣтъ послыла ея въ имени Левинкой. Прок. И такъ думать, що тая посылка была лишь бѣтъ зпрямку Левинкой, бо мы мали ту клятву у Мисрослава Добр., котрый писавъ до о. Раковича: „Внимитъ мене яко члена въ товариство св. Василія, а я подѣ позоромъ выкладки пришло мнѣ значительшу заномогу. Чи крѣмъ той присылки въ Библиотекѣ кѣвского комитета, вы не одержали въ Россіи нѣкихъ вѣдѣль послылокъ? Обж. А. Мое бѣтъ. Въ Россіи кѣмъ множество тутешнихъ вѣдѣль, котры мають зсвадь въ Галичѣй и для нихъ высылаютъ грошѣ. Давнѣйше укляно мого посередничства при такихъ послылкахъ. Такъ я пр. прагдаую собѣ, що въ р. 1874 аркашъ я бѣтъ о. Поняла около 400 вр. для его бѣтъ въ Галичѣ. Прок. А вѣдѣль пересылку сдержали не было? Обж. Въ сѣй хвилѣ не знаю; была еше якая посылка для одного урядника, котрого имени не памѣтаю. Прок. Не ослышавъ; даю вамъ часу прагдавати собѣ его вѣдѣль. Обж. Повторяю лишь, що въ Кіевѣ живутъ Галичане и давнѣйше укляно мого имени. Прок. Въ мѣдѣль вы вытолкувати намъ, для чего имени укляно вашего посередничства? Для чего не отослано черезъ першій-лучшій банкъ львовскій? Обж. Знаю „Слово“ и редакцію; часто дѣла, що яде удаются съ всякими дѣлами до редакції. Прок. Чи не одержали вы также якая посылка грошевою въ Кіевѣ, Москвѣ, Петербургѣ або въ Варшавѣ крѣмъ тыхъ, о котрыхъ бѣтъ не бѣдѣ? Обж. Не тямлю. Прок. Чому вы не писавъ грошѣ братови просто до него, а черезъ банкъ? Обж. Не знаю; ссытатибъ о. Поняла. Защитникъ дръ Дулемба (до о. Площаньского): Звертаю вашу увагу, що вы мѣла не отослѣдѣти, ели цѣль пытанія не зрозумѣла або зовсѣмъ незнала; а я пр. не рѣшю цѣль тыхъ пытанъ. Прок. Обже-ле пытаня пытаня нѣложитъ до н. предсѣдателя. (До обж.): Чи въ послѣднихъ часахъ не дѣлали вы значительну клятву черезъ одинъ тутешній банкъ: Скажѣтъ: въ якого банку, для чого и т. д. Обж. Не тямлю; може бути, що я рѣшилъ для кого другого. Прок. Чи не достали вы въ 1880 р. якую клятву черезъ кѣвскій банкъ предсѣдатель? Обж. Може бути, що для когоосъ. Прок. Чи 28 лютого 1881 р. вы не достали въ Кіевѣ дальшю клятву? Обж. Може бути; дѣлотно о. Поняла клятву для одного урядника, — имени не знаю. Прок. Яка се была клятва? Обж. Около 400 вр.; вѣдѣль не памѣтаю; а бѣдѣль, яку заложило. О. Бушакъ: Чому банкъ не высылать просто той особѣ? Обж. Она не жила во Львовѣ. Прок. Для 4 марта 1881 вы не достали якую клятву? Обж. Може бути; не тямлю. Такъ, была друга посылка, але яшу сдержали съ защитникомъ, чи могу назвати имя, для которо была та посылка. Прок. Чи для того якую особу, що въ 1880 р., чи для другою. Обж. Не тямлю.

Прок. Высшій Трибуналъ! На подставѣ дѣлительного доношеня удаюя до тутешнихъ вѣдѣль для защитникѣвъ, чи не доставали въ Россіи послылокъ для обжалованныхъ. Въ сѣй хвилѣ ссытатибъ я отослѣ до тутешнихъ вѣдѣль банка для которо я прагдаую, въ котрой инстатутія тая дѣлѣтъ мѣдѣль, що въ порученя якогосъ Н. А. Ра-

гельмана а черезъ кѣвскій банкъ промышленный выслала и. Площаньскому 28 лютого 1880 оуму 345 вр.; для 4 марта 1881 зновѣ 235 вр. 30 кр. яко предплату за „Слово“ выслана до Кіева, а 23 червца с. р., власно подчасъ розправы 11 вр. яко предплату на „Слово“.

Площ. Тешеръ прагдаую собѣ; справдѣ дѣлѣтъ и 235 вр. титуломъ залогои предплатѣ; всякій товариства въ Кіевѣ, що предплатуютъ „Слово“, прислала разомъ черезъ одного предплатника, котрый не платитъ по кѣлькѣ лѣтъ и потѣмъ также и свою нѣложитѣ присылае разомъ съ предплатами бѣтъ товариствѣ.

Дръ Дулемба. Я подѣвѣ въ кѣлькѣ разѣвъ, що матеріалъ доказующій нѣложало такъ прагдавати, чтобы обжалованый подчасъ головной розправы могли дати лѣну и категоричну отповѣдь на всѣ замѣты. Прокураторъ за кѣлькѣ мѣсяцѣвъ мѣла досѣтъ часу зобрѣти доказующій матеріалъ; тимчасомъ бачимо, що прокураторъ що хвилѣ середъ розправы предплатѣ новы матеріалы, котры выклигуютъ эффектъ а обжалованныхъ вѣдѣль въ замѣшане, бо не мають подѣ рукою доказѣвъ отпрѣти закѣды. Прокураторъ, закѣмъ предплатѣ выс. трибуналу свой матеріалъ, ставитъ подсуднымъ „обжалованый“ пытаня, на котры неспрѣготованый обжалованый не могутъ дати категорично отповѣди. Я отже застерѣгаюся противъ такому поступоуваню прокуратора.

Дръ Лубинскій. Отозва предложено теперь прокураторомъ нѣчего не доказуе; але бороничи засады правно мушу просити трибуналу о непринятѣ той отозвы до актѣвъ; § 36 проц. кар. каже вырамо, що прокураторови не вѣдно на власну руку перозумѣватися съ особами приватными, а особливо приватно мушу уважати всякій банкъ. Пѣла прагдаую, прокураторъ, хотѣчи при розправѣ внести новы матеріалъ доказующій, повиненъ поставити выносѣе, котрый съ стороны трибуналу має бути предложеный оборѣтъ, чтобы она высказала свой поглядъ. Доверна по томъ судѣтъ трибуналъ, чи той матеріалъ має бути допущеный. Поступоуваня прокуратора укляно устанѣ и для того прошу: трибуналъ зволѣтъ звернути прокураторови отозву илия банку для торговѣль и промыслу.

Прок. Я мушу застерѣчь передъ закѣдомъ, мѣдѣль я ставляю „обжалованый“ пытаня. Не до защитникѣвъ нѣложитъ надѣрѣ надѣ пытанями, але до предсѣдателя; вѣдѣль обжалованому вѣдно не отповѣдѣти. Дальше застерѣгаюся противъ тому, будѣтѣбы я вносилъ новы матеріалъ для эффектъ; въ томъ взглядѣ я лишю поину свободу и защитникамъ. Най для эффектъ постараетея въ добротный дѣлѣтъ о. Мисрослава Добрянского, котры выказалибъ, що на цѣль справѣ нѣчего нема, а я не буду противѣтѣ ихъ отчитаню.

Площ. заявляе, що на дальшій пытаня прокуратора не буде отповѣдѣти.

Предс. укляне закѣды, якобы поступоуваня прокуратора было негалежье; § 87 проц. кар. вырамо каже, що естѣ обовязкомъ прокуратора дослѣдковати кождо хвилѣ всяке доношеня отослѣ въ званѣ съ справою карною.

Оттакъ отчитавъ предсѣдатель рѣшѣне п. к. суду карного во Львовѣ зъ 5 липця 1880 о конфискатѣ брошуръ „Посланикъ св. Владиміра“ за знамена провинъ въ §. 302 зак. кар. Гдѣкотры уступѣ въ той брошурѣ были напечатанѣ въ „Wiener Allg. Ztg.“ и были сконфискованѣ за знамена злочинства головной зрады. Отчитано брошурѣ и статью въ Wiener Allg. Ztg. (Газеты не могутъ уступѣтъ сконфискованныхъ податѣвъ.)

О. Наумовичъ заявляе, що на всѣ закѣды дѣлотно той брошурѣ отповѣсть на наиблизѣшѣмъ засѣданю, бо сегодня дуже змученый, зазначѣе лишь, що, якъ свидѣтъ Щербатъ вже зѣзнавъ, не вся брошурѣ пасана обжалованнымъ, точѣ бѣтъ годѣтъ зновѣтъ съ всѣми засадами, выголошенными въ брошурѣ.

Двадцать шестой день розправы — субота 15 липця.

Предсѣдатель удѣлѣе голово обж. о. Наумовичови, чтобы дать свои выносѣныя до вчера отчитаного „Посланика св. Владиміра“.

Обж. о. Наумовичъ заявляе менше-большѣ слѣдующе: Хотѣй аки до подьяничихъ уступѣтъ аки до цѣлости „Посланика Владиміра“ не могу признатѣся, то однакожъ признаюся до засады тѣмъ высказаннымъ. Тѣ засады суть мен. Каждому обывателю державы вѣдно высказуати свою гадку. Найсамперѣдъ ударѣе мене, що судѣ вѣдѣльскій а судѣ львовскій, конфискуючи „Посланика“, выдѣлъ для рѣшѣтъ засудѣ. Судѣ вѣдѣльскій догладуе въ „Посланику“ злочинство §. 58 у. к. а судѣ львовскій только переступство въ §. 302 у. к. Засудѣ вѣдѣльскій суду опера-

сею на фальшивѣмъ толкованю W. Allg. Zeitung, уступѣтъ въ „Посланика“ и такъ пр. переведено „одна Русь“ „es giebt ein einziges Russland“. А тѣмъ часомъ „Русь“ естѣ понятие не политично, а народно и этнографично. Дальше старея обжалованый полонити „Русь“ яко понятие этнографично-народно подобно, якъ понятие Германия, Италия и т. д. Порѣвнуе дальше нарѣче атичѣе съ великорускимъ яко языкомъ науки, львовскѣ съ малорускимъ яко языкомъ поезіи, а дорѣйскѣ нарѣче съ церковнымъ языкомъ и дальше розводитѣ въ подобный способъ надѣ своими знанями теоріями о мнѣмѣй единости „Всей Руси“ отъ Карпатъ до Камчатку, ссыдуютъ ихъ оперѣти на мнѣмѣй единости одноплемѣной въ той самѣ сподѣвъ, якъ гдѣкой Полки въ Нестороу назвы „Поляны“ и „польская земля“ ссыдуютъ вывести, що Кіевска Русь, се „польска земля“ и Русь въ загалѣ — се Польша. Тѣмъ нѣчего дивного, що въ „Посланику“ говорѣтъся о любви „всей Руси“, бо се зовсѣмъ природно при этнографичной единости. Мѣмо того нема въ томъ сказаню нѣчего небезпечного, бо этнографична единѣтъ не значитъ еше политично единѣтъ. Въ нѣмецкомъ треба было перевести „Русь“ на Reussen а не на Russland; на томъ блудномъ толкованю оперѣ обвинѣе, що Русины хочутъ отпасти отъ Австрій.

Оттакъ пояснѣе уступѣтъ „Посланика“, где сказано, що Русины въ Галичѣй стрѣлила вже волюкѣ надѣно на лучшу будучѣсть въ Австрій, — и представѣла, що се естѣ сказане львовляне, бо звертаея черезъ ту увагу на безѣдѣрадѣность положѣня Русинѣвъ, бо Русины справдѣ не могутъ мати вѣякомъ надѣвъ, не могутъ нѣчего зрѣбѣти, правительство противъ Русинѣвъ, партія Поляковъ противъ Русинѣвъ, до цѣсаря не маемо прѣступу. Въ польскихъ отозвахъ выборчихъ вырамо выносѣеся загалѣ Русинѣвъ, при выборахъ дѣлѣтъся надѣжѣтъ, подѣдѣтъ и т. д. — А мѣмо того въ „Посланику“ не выносѣеся до бунѣтъ, але кажея ждѣти на лучшій часѣ. И отже теперь естѣ зворѣтъ до лучшого. Въ внутрѣшней политикѣ Австрій пробиваетѣ новѣ стремѣльнѣ, законопроекты ждѣна всѣхъ народѣвъ; теперь подѣ проводится Фришгоа теоріятѣ новѣ нѣмецке сторонничѣтво народно, котре хоче справедливо отнесѣти до всѣхъ народѣвъ. Въ интересѣ Австрій лежить розвивати дальше се стремѣльнѣ. Брошурѣ Фадеева и Погодина звертаютъ увагу на те, що въ Австрій Русины и Словаки наибольшѣе угнетѣнѣй народѣ. Отже треба робити такъ, чтобы тѣ народѣ были заспокоены и рѣвноуправленѣемъ обдарѣны. Тогда не буде нѣякихъ аспирацій и не може бути. — Обжалованый має те пересѣдѣчѣе, що давѣмѣ зрѣбѣти modus vivendi межѣ Поляками а Русинами, але до того треба, чтобы мы познали въ собѣ славянскихъ братѣвъ, славянскѣго духа, „ducha vseslavost“, якъ каже Коляръ. Русины готовѣ и въ сѣмѣй бѣтъ разомъ съ Поляками, ходитъ только о то, чтобы была справедливѣсть. Можно уложитѣся о кандидѣтъ, а треба залитѣти мажоритарнѣе. Якимъ се было, тогда не треба бы такихъ брошуръ якъ „Посланикъ“, не треба бы оппозицій. Може бути, що въ „Посланику“ за богато перѣцу, але се не треба брати такъ остро.

Прокураторъ заявляе, що прокураторія зъ самого „Посланика“ не робитъ замѣту головной зрады нѣкому. Однакожъ пояснѣе, яке теперь давѣ о. Наумовичъ до естановища російского языка, дае власно прокураторіи оружіе въ руки. Порѣвнѣе великорусского языка съ атичѣмъ и назначѣне ему такого становища естѣ власно некористно для обжалованныхъ, бо черезъ то власно надѣеся значѣне политично великорусичѣвъ, бо Атика власно держала гегемонію надѣ Греками, отже рег analogiam естѣ еи языкъ російскій для обжалованныхъ значѣна политичного. Дальше подѣноситъ прокураторъ поодинокѣй уступѣтъ въ „Посланика“, где указуеся вырамо на російскій панславизмъ.

Обжалованый о. Н. выводитъ, що конституція естѣ для Русинѣвъ несправдѣна и отобразѣ Русинамъ тѣ права, котры они мали за часѣвъ абсолютныхъ.

Предс. констатѣе, що закѣды обжалованого до до перекладу въ W. Allg. Zeitung не суть справедливы, бо всѣ мѣсца суть вѣрно переведѣны. Суд. Литвиновичъ: Ваше толковане „Русь“ на Reussen а не на Russland не годѣтъся съ вашимъ понятѣемъ о Русѣ, высказаннымъ въ дальшихъ уступѣвахъ брошурѣ. Вы тамъ говорѣте о Русѣ „три разы большѣй якъ Европа“, а подѣ такую Русью може вже розумѣтѣся російска держава, отже Russland, а не Русь, бо до этнографичного понятѣя Русѣ, навѣтъ въ вашѣмъ розумѣтѣе Русь — Россія? Обж. а. обѣтъ при словѣ Reussen. Суд. Литвиновичъ. Якъ же въ такѣмъ случаю толкувати уступѣтъ, где говорѣтъся о „одной Русѣ, три разы большѣй якъ Ев-

ропа“, а „подѣленѣй политично“. Обж. а. л. говорѣтъ, що се написано для поднесѣня духа въ народѣ, що Русь така велика.

Суд. при о. Рыльскій подѣноситѣ, що подѣ его думки нема сторонничѣтва польского, котребы было противнѣе розвоєви Русинѣвъ, але за те ублѣжае се достоинству руского народа, коли его идентификуея съ російскимъ народомъ, бо малорусскій народъ естѣ одинъ зъ наилучѣшшихъ народѣвъ славянскихъ, тѣмъ часомъ, коли на прочѣй просторѣни Россіи, по блугденю просторѣни заселѣна Русинами, може лише 1/10 часть естѣ заселѣна Славянами а прочѣе естѣ заселѣне туранскими племенами; якъ отже дасться погодѣти те сказане спѣльности а навѣтъ одноплемѣничѣности Русинѣвъ съ тѣми племенами с. в. съ прочѣю Россією — съ туранскими племенами? Таке идентификуванѣе ублѣжае русокому народѣви, котрый естѣ самостоятельный и наилучѣшій народѣ славянскій. Суд. Рыльскій замѣчае, що Поляки о сѣмѣмъ знае, не противѣтъ розвоєви Русинѣвъ, але мѣжъ Поляками суть люди и то добромѣслячѣй, котры противѣтъся ведѣно руского народа тѣми блудными дорогами и бездорожами, якѣ суть высказанѣ въ „Посланику“ и въ иныхъ писѣмахъ подобногѣ рода, що власно ведутъ до загалѣ Русинѣвъ.

Обж. а. л. заявляе, що любить рускій народѣ, бо для него працѣе; може бути, що въ гдѣчѣмъ блудитѣ, але любить Русинѣвъ.

Дальше высказуе просяжнѣй суд. Рыльскій свое здивованѣе, що въ книжочкѣ назначѣной для народа, высказуеся погорда для конституцій, а славятѣ абсолютизмъ, подѣноситѣ православна пропаганда.

Предс. отчитуе дальше ухваду, що до конфискатѣ книжочки „Историческій Календаръ“, тожѣ само выдану о. Наумовичемъ.

Оттакъ приступѣно до справы Адриана Мазура.

Предс. зарядуе передѣ чтанѣемъ актѣвъ переслуханѣе обжалованныхъ поодинокѣ, именно починаючи отъ Ольги Грабарѣ. (Добрянскій, Наумовичъ, Площанскій и Марковъ выходятѣ.)

Обж. О. Грабарѣ отповѣдае на поодинокѣ пытаня предсѣдателя: Знаю Мазура отъ 12 до 15 лѣтъ въ домѣ отця, где бувъ официалистомъ въ Чабнѣй. Отъ того часу я не бачила его ажѣ доверна во Львовѣ м. р. Онѣ приходѣтъ до мого батька кѣлькѣ разѣвъ. Чого бѣтъ тамъ бувѣтъ не знаю. Я не писала до него нѣякихъ листѣвъ, аки не пересылала ему листѣвъ. Онѣ адресувавѣ до мене въ Чертежѣ листѣ для мого брата. Листы были залѣненѣ и я не знала, що въ нихъ было писано. Мѣжъ листами бувѣ, здаея менѣ, одинъ съ вартными паперами. Яки се были паперы, не знаю, бо тогда бувѣ Мисрославъ въ Чертежѣ и заразѣ взявъ сѣй листѣ.

Предс. У Мазура найдѣно чѣтыри рецѣписы на листѣ до Васѣ? Оденъ зъ 21 вересня зъ 1881 р. въ вартости 30 вр. до Мѣза-Лаборецѣ. Чи се той листѣ? Обж. а. л. Не прагдаую собѣ. Для чего посылѣвъ подѣ моею адресою листѣ до Мисрослава, не знаю. Во Львовѣ одержала я зъ Петербурга отъ Мисрослава кѣлькѣ листѣвъ для Мазура, але кѣлькѣ се было не знаю; также не знаю, що въ тѣхъ листѣхъ было писано.

Входитѣ Обж. Площанскій и на пытаня предсѣдателя отповѣдае: Знаю А. Мазура зъ давна, але не мѣвъ я нѣякихъ знѣмѣнь съ нимъ. Въ р. 1873—1874 може бути, що я ему доручѣвъ якѣ посылки для него, може якѣ книжки зъ Вѣдѣль, але не прагдаую собѣ. Новѣшними часами такихъ посылѣвъ не было.

Предс. оказуе полотѣно зъ посылки съ отампѣлею зъ Петербурга, имѣвѣрно зъ р. 1879. Надѣтъ: В. И. Ламанскій, вага 13 фунт. (адреса естѣ до російской амбасадѣ въ Вѣднѣ).

Обж. Я собѣ не прагдаую, чтобы я такую пачку одержѣвъ.

Прок. Мазуръ зѣзнавъ, що въ томъ полѣтѣ были справозданѣ славянскѣго комитета зъ р. 1878 и нишѣ панславянскій книжки; чи отже не прагдаете собѣ что блѣнше, для чего се на Вашѣ руки переслано? Обж. Не прагдаую собѣ нѣчего. Може пришло якѣ книжки, тогда было тяжко впрѣсть зъ Россіи справоздѣвати книжки, то може бути, що пришло. Прок. Отже вы были такѣмъ бюромъ вывѣдѣтъ и корреспонденцій зъ Россіи? Обж. Площ. застерѣгаея противъ сѣго закѣды.

Оттакъ приступѣно до переслуханя о. Наумовича, котрый на дѣлѣтъ пытаня предсѣдателя отповѣдае: А. Мазура знаю отъ кѣлькѣхъ лѣтъ, а выданѣ его въ „Рускомъ Каленѣ“. Онѣ писавъ до мене кѣлькѣ разѣвъ, може 2—3 разы, присылѣвъ менѣ статьи до „Науки“. Прагдаую собѣ, що прислѣвъ менѣ одну статью про славянскѣ азбуку. Статья была не зла и я еи умѣститѣ. Иныхъ статей я не мѣститѣ, бо были слабѣ и въ загалѣ Мазуръ не мѣвъ писарского таланту. Писавъ до мене Мазуръ также щѣсь о полити-

Машины и орудія рѣзачій мусять бути уставлені иже 24, а всякі ишіе орудія до 28 серпня.

— Въ Киевській Зарѣ вычитали мы веселу вѣсть, що звитий української поети Леонидъ Глѣбовъ намърае издавати въ Чернагові часопись и заг. „Голубъ“.

— Цивна находка. Григорій Кульжинскій въ Черниговѣ доносить „Харьковскій губ. Вѣдом.“, що въ библиотѣцѣ сего монастыря отнайшовъ владоручный Дневникъ будущаго архимандрита того монастыря, побѣдише святителя и чудотворца Дмитрія Ростовскаго. Въ томъ дневнику показана внутрѣшня жизнь монастыря. Въ томъ же монастырѣ найдено рукописи въ латинскѣмъ языкѣ имовѣрно таково того автора, а такожъ книгу латинскаго шрифта древняго уніатскаго періоду.

— Судъ военный въ Бѣлѣ засудивъ двоихъ обжалованныхъ о мѣрдерство подчасъ погрому жидѣвъ на смерть черезъ повѣщеніе, а трѣхъ за рабунки на 15 лѣтъ тяжкой каторги.

— Министръ просвѣты выдалъ до ректорѣвъ университетѣвъ и директорѣвъ гимназій циркуляръ, завсмыкающій ихъ, чтобы всякими возможными средствами заботились агитаціямъ національнымъ и политичнымъ межи студентами.

— Класежація питомцѣвъ рускои бурсы св. Михаила въ Коломый за р. шк. 1882. 3ъ IV гимн. класомъ: 1) Григорчукъ Ілія, сынъ мѣщанина изъ Снятина 1 кл., 17 лѣтъ; 2) Калитчукъ Ів., сынъ селянина изъ Карлова 1 кл., лѣтъ 26; 3) Степанчукъ Ів., сынъ сел. изъ Воскресинце 1 кл., лѣтъ 21. 3ъ III гимн. класомъ: 4) Доланскій Дмитро сирота по мѣщ. изъ Городенки 1 кл., лѣтъ 10 на 28 уч.; 5) Подмошникъ Вас. сирота по сел. изъ Раковца 1 кл., л. 13.; 6) Ткачъ Мих. сирота по сел. изъ Королѣвки 1 кл., л. 6. 3ъ II гимн. класомъ: 8) Доланскій Вол. сынъ ремѣсника изъ Городенки, 1 кл. л. 4 на 19 уч. 3ъ I гимн. класомъ: 8) Давидовичъ Серонимъ, сирота по дяку изъ Бѣлца, 1 кл. л. 6 на 33 уч.; 9) Дудикъ Омел. сынъ дяка изъ Вуляки Мазовецкои 1 кл. л. 5. 3ъ IV нормальнои кл.: 10) Грабовскій Іванъ, сынъ ремѣсника изъ Товстого 1 кл.; 11) Немѣнъ Юрій сынъ сел. изъ Чернытына 1 кл.; 12) Щербатюкъ Вас., сынъ сел. изъ Саджанки 1 кл. съ отзаченіемъ. 3ъ III н. ор. кл.: 13) Калинъ Ів. сынъ зарѣбника изъ Чортѣвца, 1 кл. По справкѣ изъ математики по ваканціяхъ одержали: 14) Стеткевичъ Ом., сынъ дяка изъ Городенки и 15) Велигорскій Мат., сынъ сел. изъ Серавинце. — Воіхъ питомцѣвъ на сей рѣкъ было 15. Средства до ихъ удержанія дуже скупи, бо обмежені лишь на добровѣльный датки П. Т. Народолюбивъ. Подачи до ланой вѣдомости поступитъ питомцѣвъ, препоручае зарядъ бурсы и на будуще ласкавѣмъ взглядѣмъ П. Т. рускои Публнкы.

Въ Коломый днѣ 3 (15) липня 1882. — Григ. Кульжинскій, предѣдатель братства св. арх. Михаила; Волод. Ступницкій, надзиратель бурсы. — (Дрѣбні вѣсти.) Цѣсаръ удѣлилъ 100 зр. за помочи на будову церкви громадѣ въ Личковцахъ, пов. гусатынскаго и громадамъ Волл ведика и Тростянецъ, пов. жидачьскаго, 100 зр. за помочи на будову школы. — Сего тиждня вышло первое число польскаго дневника въ Петербурѣ „Край“. Тенденція того дневника есть польско-россійска угода въ дуѣвъ Вѣлопольскаго.

Вѣсти епархіальныя.

3ъ АЕпархіи Львовокои.

Презенту 1) на парохію Невочинъ, дек. богородчанскаго, получивъ о. Ілія Пиндусъ; 2) на пар. Глѣбовичѣв свирскій дек. бобречскаго получивъ о. Мелетій Дзеровичъ изъ Рогачина.

Душпаствирскій посади получили: 1) о. Тесеня Яворскій получивъ сотрудничество въ Залучу надъ Черемешемъ, дек. снѣтынскаго съ правомъ управы приходомъ въ дѣлахъ духовныхъ; 2) о. Емилій Глѣбовичскій получивъ сотрудничество въ Тысьменцѣ; 3) о. Іванъ Назаревичъ получивъ завѣдательство въ Путиловѣ на Буковинѣ.

3ъ Епархіи Перемыскои.

Въ пропозицію на парохію Макова дек. добромилскаго принятіи слѣдующіи кандидаты: 1) Ем. Бачинскій, 11) Іосифъ Подлукскій, 111) Іоанъ Гинилевичъ; по терій: 1) Теофанъ Глушкевичъ; 2) Іларій Туна; 3) Вас. Метикъ; 4) Вас. Мацюрнакъ; 5) Мих. Стецькъ; 6) Іоанъ Чапельскій; 7) Волод. Лысякъ; 8) Іоанъ Гривай.

На отороженку посаду преефекта ризницѣ при Соборномъ Храмѣ въ Перемышлѣ подався о. Левъ Воляньскій сотрудникъ въ Добромилѣ.

Получивъ презенту о. Онуферій Дризалекъ, парохъ изъ Лалина, дек. снѣтынскаго, на парохію въ Тростянци, дек. добромилскаго.

Личный додатокъ 100 зр. на дальшй три

лѣтъ изъ фонду религіознаго получивъ о. Онуферій Ганкевичъ парохъ въ Волчыцѣ, дек. жуковтискаго. Заслуживающаго вниманія при ц. к. вѣдѣній гимназій изъ Сяборѣ именований о. Александра Голитовичъ, тамошній сотрудникъ.

ГОСПОДАРСТВО и ТОРГОВАЯ.

— Сегорѣчный урожай. (Пѣсла справозданя товариства господарскаго изъ 14-ого липня.) Частіи дощѣ перешкодили збрати рѣзачѣ, конюшину и сѣно, и длатого наробили богато шкодо; але вразѣ и посправили значно збѣже, такъ що можна урожайного року надѣятися. Лише коло Бурштына, на Подолѣ коло Хоросткова и Колячиночѣ, и коло Городенки було мало дощу, а навѣтъ нарѣзуютъ на посуху. Пшеница багата выдала дуже, звычайна была сѣтъ переравно красна, найкрасна коло Снѣвыи, Нижакевичѣ, коло Подгасцѣ и Бучача, оттакъ въ Брѣдчанѣ и Збаражчинѣ; кельса шеница коло Угнона, Камѣнки, Бѣрѣчѣ, Бурштына и декуды изъ Коломышинѣ. Жита посправили значно и вѣщуютъ добрый урожай; дуже лхѣ жита коло Камѣнки, за Львовомъ коло Горола и Судовон Вашиѣ. Рѣзачѣ дуже кельсий. Ярина всею посправила дуже отъ частыхъ дощѣвъ; лише побѣдѣи сѣтъ мѣрий. Ячмінь дуже добрый коло Роздолу, где и всяке ише збѣже сего року красне, такожъ коло Жураина, въ Перемышкѣмъ, въ Снѣвѣмъ, коло Снѣвыи и пѣдъ Бродами. Овесъ дуже красивый коло Збаража, Роздолу, таѣ въ загалѣ всюды добрый. Горохъ майже всюды красивый; гречка добра, особливо побѣдѣи; кукурудза неудалася. Вульба въ загалѣ красна, але за надою выбулда, стала воднистою и готова осушити; буряки кельсий. Конюшину менше ятъ торѣкъ, сѣна всюды дуже мало.

ПРОЦЕССЪ ОЛЬГИ ГРАБАРЪ и ТОВАРИЩЕВЪ.

Сегодня въ среду скѣнчилося поступованіе доводове отчитаніемъ рѣшнорѣднихъ свидѣтѣвъ обжалованныхъ. Предѣдатель отровичъ розправу до суботы, въ котромъ то часѣ будутъ уложеніи пытанія. Въ субботу будутъ отчитаві пытанія и имовѣрно весь дѣнь займе дискусія надъ семи пытаніями. Въ понедѣлокъ розобчуютъ имовѣрно выводу прокуратора а въ слѣдующихъ днѣхъ выведы защитникѣвъ и обжалованныхъ, якъ и отвоѣды прокуратора и рѣшники, що все займе около три днѣ. Оттакъ слѣдуе гѣсумѣ предѣдателя, такъ що процессъ скѣнчится имовѣрно въ четвертъ або пятницю.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Веч. о. Т. Дей. въ Бор. Л. Пол. въ Гор. Веч. о. Г. Олес. въ Гов. Веч. А. Гриб. въ Звин. Веч. о. М. Бар. въ Мыл. Вн. п. М. Ковс. въ Сул. Веч. о. А. Турк. въ Ориш. Веч. Іо. Павл. въ Фр. За прокладаніи ласкаво надати для „Дѣла“ просимо прійняти наше широкосердечие Спасѣ-Богъ. Веч. о. Лойн. въ Вин. 2 ар. на „Стенографичный записки“ передано редакціи „Слова“, на що маємо похвальное. Вн. Гр. П. въ Пер. 4 ар. на „Дѣло“ и 3 ар. на увѣзненыхъ одержали мы. Веч. о. І. Е. въ Ил. Буде цѣла Вашей вѣдѣ умѣщено въ слѣдующѣмъ числѣ, взгляди подамо завѣдомленіе листовно.

Курсъ львовскій въ днѣ 17. л. липня 1882.

Table with columns for 'Имятѣ желаютъ' and 'Востр. валютѣ'. It lists various financial transactions and prices for items like '1. Акціи за штуку', '2. Листы заст. за 100 р.', '3. Листы дов. гал. рует. банку п. 6%', '4. Облиг. за 100 р.', '5. Лосы мѣта Бракова', and '6. Монеты'.

Advertisement for 'Экстрактъ Орѣховый' (Walnut Extract) by A. Matuskiy. It describes the benefits of the extract for hair and skin, mentioning its use in various medicinal preparations.

Advertisement for 'Въ парфумеріи Мачуского' (Machuskiy Perfumery). It lists various perfumes and scents available, including 'Въ Бродѣ, Kärntnerstrasse, 26'.

Advertisement for 'БАЗАРЪ МАРКЕВИЧА' (Markевич's Bazaar). It lists various goods for sale, including fabrics, linens, and carpets, with prices and locations in Lviv.

Advertisement for 'Рѣзбы и орнаменты' (Carvings and Ornaments) by M. V. Tavber. It lists various decorative items and services, including wood carvings and metalwork.

Advertisement for 'УБОГОГО МОЛОДЦА' (The Poor Man). It is a notice regarding a lottery or public event, mentioning prizes and locations.

Large advertisement for 'ТРИЕСТЕНЬСКОЙ ВЫСТАВОВОЙ ЛЬОТЕРИИ' (Trieste Exhibition Lottery). It features a large number '213.550' and lists prizes in gulden, including 'Перша голов. выгр. въ зол. або готѣвк. гульд. 50.000'.

Advertisement for '„МЕРТВІ ДУШѢ“' (Dead Souls). It is a notice about a book or publication, mentioning the author and price.

Advertisement for 'Бюро учительске' (Teacher's Bureau). It lists services for teachers, including job listings and administrative support.

Advertisement for 'Мимо подвышенного цѣла' (Without overpriced). It is an advertisement for 'КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА' (King Ballaban) cigars, listing various brands and prices.

Advertisement for 'Цѣломъ свѣтій транспортъ' (The whole holy transport). It is a notice regarding a public transport or service, mentioning dates and locations.